

Kyle, jeho spoluhráči i průvodci si následující ráno přivstali a nastoupili do knihomobilu, aby je odvezl do centra k Lemoncellově knihovně.

Dospělí seděli vepředu vedle řidiče.

Děti byly vzadu s knihami a minichladničkou vybavenou čokoládovým mlékem a šesti různými druhy džusu.

„Tak co?“ zeptal se Miguel. „Mluvil s někým z vás večer Andrewův divnej strejda?“

„Se mnou mluvil dnes ráno,“ odpověděla Sierra. „Když jsem šla na snídani.“

„Co chtěl?“ zajímal se Kyle.

„Prý mi může dát poukázku na studium zdarma,“ řekla Sierra.

Miguel přikývl. „Mně říkal to samý.“

„A proč ji nenabídl i mně?“ zeptala se Akimi.

Miguel pokrčil rameny. „Možná protože jsem ho odmítnul.“

„Já taky,“ přikývla Sierra.

„Co chtěl na oplátku?“ zeptal se Kyle.

„Červy pro mláďata ptáků?“ napadlo Akimi.

„To neřek,“ odpověděl Miguel. „Odmítnul jsem, než se k tomu dostal.“

„Já taky,“ potvrdila Sierra. „A připomněla jsem mu, že studijní stipendium není jediný důvod, proč se těchhle her účastníme.“

„Vážně?“ Akimi povytáhla obočí. „Jaký jiný důvod k tomu máme?“

„Chceme dokázat, že si opravdu zasloužíme, aby nás korunovali na šampiony.“

„A jo, tohle.“

„Mohla to být součást hry,“ poznamenal Kyle.

„Vážně?“ zapochybovala Akimi.

„Jo. Pan Peckleman tenhle týden tak trochu pracuje pro pana Lemoncella – řídí olympijskou vesnici. A ve hře pana Lemoncella Třesnutí tajemná štola vystupují prohnaní trpaslíci a nabízejí kartičky, s kterými můžete například používat elfské lopaty, i když nejste elfové. Jenže elfské lopaty, jak zjistíte, až když je příliš pozdě, nedokážou vykopat diamanty, jenom zlato, a vy k výhře potřebujete tunu zlata a dva diamanty.“